

Sundsvall 20210125

Uppdraget med internkontroll gällande "Riskbedömningar vid räddningsinsats" och hur de dokumenterats enligt föreslagen mall redovisas här.

"Vi vill inleda med att nämna att riskbedömningar alltid görs i inledningsskedet av en insats, kommuniceras till personalen och rapporteras in till Inre befäl (IB)."
Detta dokumenteras direkt av IB eller räddningsåtgörare på SOS och hamnar då i händelserapporten för larmet.

Vidare under en räddningsinsats så rapporterar Räddningsledaren in en lägesrapport; ROSHMIP, som innehåller insatsens olika delar och där man meddelar om vad som iakttagits och åtgärdats, skadebilden, hot, samt hur målet med insatsen ser ut, resursbehov och hur lång tid man uppskattar att insatsen ska hålla på.

Det första som efterfrågas i lägesrapporten ROSHMIP är:
Risker för egen personal

Vad är då en riskbedömning?
Det kan vara allt från trafikläget vid en trafikolycka till risker med rökdykning i ett hus, lägenhet eller industri. Vidare kan det handla om risker vid utsläpp av farliga ämnen eller hotfulla situationer.
Egentligen allt som kan kopplas till en risk för personalen.

Det är då upp till ansvarigt befäl att, *i enlighet med Arbetsmiljölagens föreskrifter och arbetsmiljöverkets författningssamlingar som gäller trygg och säker arbetsmiljö, genomföra riskbedömningen på så bra, effektivt och säkert sätt det bara går, för att undvika skador eller ohälsa för egen personal.*

"I stort kan vi säga att riskbedömningarna görs och dokumenteras men vi har också kommit fram till en del förbättringspunkter och förslag på åtgärder för att bli ännu bättre och effektivare i att dokumentera och använda tänkta verktyg för ändamålet."

Det har vi sammanfattat nedan.

Reflektioner och förbättringsförslag

Efter att ha läst igenom ett par händelserapporter i Daedalos samt valt ut några specifika händelser att fördjupa oss i och intervjuat de inblandade befälen, så kan man *konstatera att riskbedömning görs på skadeplats vid insatser. Vi kan dock konstatera att man inte specifikt använder sig av den riskmatris som finns framtagen.* Man gör riskbedömningar och man pratar om åtgärder som behöver göras för att hantera/minimera riskerna, men man uttrycker sig inte i termer som finns i riskmatrisen, exempelvis sannolikhet och konsekvens eller R1, R2 och R3.

- Förbättringsförslag för att utveckla detta moment är att man behöver *involvera riskmatrisen mer vid övningar och kanske ha en specifik övning där man repeterar avdelningsmeddelande 3-18* samt att övningens fokus just är på att prata i termer om *sannolikhet och konsekvens eller R1, R2 och R3.*
- Ett annat förbättringsförslag är att *riskmatrisen bör finnas med på tavlan bak på 1080* så att insatsledaren blir påmind om detta vid större händelser när man använder sig av plottning.
- Ett tredje förbättringsförslag är att *ta fram en enklare lathund med riskmatrisen* som man kan bära med sig i byxfickan alternativt att insatsledaren kan ha den i sitt block dem har med sig ut på skadeplats.

Övriga tankar/funderingar:

Det vi märkte när vi gjorde detta uppdrag, var det positiva bemötande vi fick från befälen (främst deltiden), när vi pratade utifrån just deras insatser. De kände, att även om det var ett tag sen larmet hade skett, så fanns det saker att prata om även nu, 6-7 månader efter händelsen. Vi belyste och kommenterade också delar kring insatserna som de själva inte reflekterat över.

Vi var noga att poängtera att vi inte gjorde detta uppdrag för att stjälpå någon utan att man skulle se detta som ett samtal att fortsätta tänka i banorna kring riskbedömning och se vikten av att detta görs och fortsättningsvis också dokumenteras.

Göran Sundqvist

Lars Rydstedt

**Medelpads
Räddningstjänstförbund**